

Divadelní Piknik

Celostátní přehlídka amatérského činoherního a hudebního divadla

ZPRAVODAJ

1. ČERVENCE 2023

číslo 1

TĚŠÍM SE NA KAŽDÉ PŘEDSTAVENÍ, KTERÉ TU BUDE MÍT PAN TICHÝ

rozhovor s odbornou pracovnící Nipos-Artama Simonou Bezouškovou

Všiml jsem si, že vybaluješ nějakou novou publikaci, kterou do Volyně přivezli rovnou z tiskárny. O co jde?

Loni proběhl třicátý ročník celostátní přehlídky amatérského činoherního a hudebního divadla. My jsme těch 30 let zachytili v almanachu, který se jmenuje Z Třebíče přes Poděbrady a Děčín až do Volyně.

Co v něm čtenáři najdou?

Hlavní částí je článek Jaromíra Hrušky, který mapuje těch třicet let z různých úhlů pohledu. V almanachu je přehled všech ročníků a všech inscenací, které bylo možné vidět na přehlídce. Oslovili jsme dalších devatenáct osobností, které nám sdělily svůj příběh, pohled na celostátní přehlídku. Jsou to lidé, kteří měli v historii celostátní přehlídky nejrůznější úlohy – lektoři, porotci, amatérští tvůrci. Dokonce i ti, kteří začali jako tvůrci, kteří na přehlídku přijeli s inscenací a vyslechli si hodnocení a dnes sedí za porotcovským stolem.

A něco bys z almanachu vypíchla?

Je v něm jeden jediný rozhovor s člověkem, který jako jediný zažil všech třicet ročníků.

Jak se ten člověk jmenuje?

Hádej.

Tip bych měl...

Tak nebudeme prozrazovat, i když asi všichni tuší, kdo by to mohl být.

Almanach zde bude účastníkům k dispozici?

Rádi bychom ho nejprve pokřtili a všichni se určitě včas dozvědí, kdy přesně to na Pikniku bude. Následně ho poskytneme účastníkům a přijde autogramiáda.

Když mluvíme o třiceti letech celostátní přehlídky, po kolikáté jsi na ni ty v roli odporné pracovnice NIPOS – ARTAMA?

No... Už je to dvacet let. A vůbec, mohl bys přestat

tohle počítat?

Tohle ano, ale jinak bych z tebe chtěl nějaké počty ještě dostat. Třeba, kolik zde letos bude účastníků?

No, pokud sečtu seminaristy a účastníky a soubory tak denně se tu bude pohybovat tak zhruba 160, 170 lidí.

A kolik jste letos připravili seminářů?

Tři pro přihlášené – Spolupráce herce s režisérem Adama Doležala, Jevištní řeč Evy Spoustové a Divadlo pro starší a pokročilé Hany Frankové. A samozřejmě je tu i Kurz praktické režie Milana Schejbala a Ludka Horkého. Ti zde začnou práci na absolventském představení, které pak odehrají na podzim na Popelce Rakovník. A jeden soubor si letos objednal souborový seminář na několik prvních dní.

Počítejme dál. Kolik zde letos bude inscenací?

Dvacet dva a odborná rada měla fakt těžkou práci, protože je musela vybrat ze 44 návrhů.

Takový počet znamená, že už se po koronavirových omezeních systém přehlídek rozjel naplno?

V DOMOVĚ DŮCHODCŮ BYCHOM SE HRÁT NEBÁLY

Rozhovor s autorkou a režisérkou Stanislavou Kočvarovou

Kdy jste zjistily, že jste punkové divadlo?

Čím rychleji se blížíme k důchodcovskému věku, zjišťujeme, že i pankáči stárnou a můžou se ocitnout v domově důchodců. Punk pro nás byl svým způsobem symbolem nevázanosti a svobody.

Kdy inscenace vlastně vznikla?

Opravdu vznikala v době lockdownu. Premiéru jsme měli v den, kdy Rusko napadlo Ukrajinu.

A jakou máte zkušenost s domovem pro seniory?

Vlastně žádnou. Sama jsem zdravotní klaun, kolegyně dělá fyzioterapeutku v domově pro seniory, ale jinak ne. Zprvu jsem si myslela, že je to velká nadsázka, ale pak jsem zaslechla rozhovor, kdy nějaký senior líčil, že by si dal rád jablko, ale v domově nesmí mít něž.

Už jste měly s kolegyněmi nabídku hrát v nějakém domově pro seniory?

Nabídky byly. Dokonce za námi po nějakých představeních byly i ředitelky

domovů důchodců a ptaly se, jestli jsme byly v domově důchodců, že jsem lockdown vykreslily docela přesně.

A nebály byste se tam zahrát?

Ne.

Už je po lockdownu, co dalšího chystáte?

Něco nového se rodí. Zase takové důchodcovské téma.

Už jste hrály sextánky z doby mládí, loni sraz žen po mnoha letech, letos inscenaci z domova pro seniory. Skoro se bojím zeptat, kde se bude novinka odehrávat.

Nebojte se, bude z ráje slev.

Pořád teda máte chuť hrát?

Určitě, sice přicházejí nemoci a neduhy, ale ano.

Máte i mladší členky souboru. Je to tak, že jako benjamínci musí stavět, bourat a být seniorkám k ruce?

Ne, vůbec ne. My vlastně stavíme a bouráme podle aktuální kondice.

A pořád zkoušíte v hasičárně?

Ano, pořád.

Martin Rumler

TAK CHUTNÁ SVOBODA

Ženský amatérský spolek (ŽAS), občas také přezdívaný „Cimrmani v sukniích“ není (díky své letité historii sahající až do roku 2006) na divadelním poli souborem zcela neznámým. Uchytil se pravděpodobně i v povědomí publika Divadelního pikniku Volyně, jelikož zde nejednou hostoval – naposledy se na festivalu tyto půvabné dámy objevily loni s inscenací Dokud se tančí vyprávějící příběh bandy postarších dam, která se rozhodne zavzpomínat si na mládí, což se po trošce alkoholového opojení lehce zvrtně... Letošnímu ročníku tento soubor (opět pod režijně-autorskou taktovkou Stanislavy Kočvarové) přispěl vlastní novinkou osobitě reflektující nedávné pandemické období s názvem Lock-Downův syndrom aneb Hlavně klid!

Ocitáme se v domově důchodců vedeného ambiciózní ředitelkou (Olga Houšková), jejíž jediným snem je vyhrát ocenění za nejbezpečnější domov pro seniory, a aby toho dosáhla, je ochotna jít přes mrtvolky. Sahá k radikálním řešením, která stále více připomínají lock-downové restrikce, a to vše jen proto, aby mohla získávat body, které jí v žebříčku dalších seniorských institucí sunou blíže k vysněnému vítězství. Jenže její limitující snahy naruší příchod nové pacientky paní Hrdé, jejíž punkový styl je již na první pohled diametrálně odlišný od spořádaného a unifikovaného stylu modrých oblečků ostatních klientek. Do řádu vstupuje chaos.

Ženy do té doby apatické náhle pozvolna rozkvétají a objevují touhy a chutě života, které byly zadrženy limitujícím životem domova důchodců. Svatou trojici v podobě sexu, drog a rock 'n' rollu si seniorky adaptují na panáky, „Visáče“ a svobodomyšlnost. Jenže netrvá dlouho a radostná paleta nových poznání je zkvalitněna úmrtím oné punkové královny. Alespoň jsem to zkusil, prohlásí Randal McMurphy ve filmu Přelet nad kukaččím hnízdem, a nejen že těmito několika slovy zachycuje jedno z témat inscenace ŽASu, ale mimo jiné jeho charakter do značné míry odpovídá charakteru paní Hrdé. Inspirace tímto filmovým majstrštykem z dílny Miloše Formana (jak dějová, tak tematická) je v inscenaci Lock-Downův syndrom nepopíratelná, a především zcela pochopitelná – touha po svobodě je totiž bez pochyby jedním z nadčasových témat, které rezonuje s příslušníky všech generací.

Oproti tomuto psychologickému dramatu z roku 1975 je ovšem inscenace Ženského amatérského spolku nesena ve zcela odlišném duchu. Lock-downův syndrom je totiž komedie zakládající si na karikovaných postavách, které své jednání obohacují o pohybové gagy a zveličované chování – především vedení ústavu. Komedialnost zvolenému tématu vsutku sluší, ovšem strojenost a jistá neforemnost, s níž jsou některé gagy sehrány (jako příklad nechť poslouží komediální navlékání židle na ředitelku domova) dílo retarduje a narušuje jeho plynulost.

Kromě toho inscenace v některých momentech trpí absencí akcentů – za reprezentativní scénu budiž považováno úmrtí paní Hrdé, které v rámci trénování na atletickou soutěž působí spíše jako vtíp než závažná událost a ujistění, zdali šlo o skutečnost či nikoliv, přichází teprve až v další scéně, kdy je potvrzení vysloveno nahlas. Podobných míst je v inscenaci několik a jejich důsledkem je zploštění dynamičnosti díla, což vede ke značné monotónnosti některých pasáží. Nicméně, výše zmíněné vady na kráse půvabu díla vesměs příliš neubírají, jelikož jsou převáženy nápaditostí, hravostí, a bez pochyby je třeba inscenaci přiznat i humor, který přes své mouchy stále funguje. Dominujícím faktorem je ale okouzující ansámblové herectví souboru známé již z předchozích počinů, nad kterým pookřeje snad i to nejzavrtlejší srdce.

Veronika Holečková

Já holky miluju, vidím představení asi potřetí a pořád jsou tam krásné věci. Nevím, jak to vnímá divadelník, ale pro mě je tam i téma k zamyšlení.

Jarka z Českého Krumlova

Mně se to moc líbilo. Zaujalo mě, že šlo o ryze ženský soubor. A bylo to příjemné, úsměvné.

Dina z Lanškrouna

Zapůsobilo to na mě svěže. I když věkový průměr souboru nebyl tak mladistvý, tak to ale mladistvě působilo. Moc se mi to líbilo.

Vladka z Desné

Dámám to spolu krásně hraje, to víme už z několika předchozích inscenací. Jen se to chvílema už trochu táhlo, ale celkově to bylo zábavné i smutné zároveň.

Martin z Prahy

Vtipné, ze života. A obdivuju herečky, že to tak krásně zvládnou.

Eva z Prahy

POTŘEBOVALI JSME STMELOVACÍ HRU PRO CELÝ SOUBOR

Rozhovor s režisérem Janem Střechou

Proč jste si vybrali ke zpracování zrovna Pučálkovic Aminu Jindřicha Plachty?

Po covidu jsme ztratili určitou generaci herců a nabrali jsme hodně nových lidí. Potřebovali jsme udělat, jak říkám, stmelovací hru. Hru, kde je hodně postav, která se ale hodně obtížně hledá. Amina mě napadla čistě náhodně, když jsem přepínal programy a zjistil, že existuje filmové zpracování Aminy. Žirafa tam byla loutka a mě napadlo, že by se to dalo hrát jiným způsobem.

Čím vás okouznil samotný příběh?

Přemýšlením nad tím, jak ztvárnit postavu žirafy. Dnes v rámci počítačové animace by to asi pro nikoho nebyl problém, ale jak ji udělat na jevišti? Máme dvě herečky, které dělají poledance, tak jsem si vymyslel, že rostoucí krk a vyhlédnutí z okna se dá udělat na tyči. Tím přišel klíčový nápad a prvek scény. Samotný Plachtův příběh je takový pelmel, konec se skoro nedá dočíst, protože Plachta vrhá Aminu do nových a nových situací. Bylo mi jasné, že scénické

zpracování takové být nemůže, to bychom hráli tři hodiny. Proto jsem si pak vybral jen část povídky.

Váš soubor je velmi mladý...

Jsme gymnaziální soubor z Lanškrouna, který existuje čtyřia dvacet let. Každý rok se snažíme udělat jednu premiéru.

A do čeho se chcete pustit teď?

Vlastní věc nazvanou Kluziště a studna. Je to o velké zimě, kdy mrzne a naši tělocvikáři se rozhodnou nastříkat vodu a udělat led na školním hřišti. Od toho se pak odvíjí další situace.

Jaké je pro režiséra přicházet každý rok o členy souboru, kteří odmaturojí a odejdou?

Má to dvě stránky. Samozřejmě ta horší jsou samotné odchody nejzkušenějších a nutnost nabírat nové členy. Ale ta druhá, lepší, znamená, že se mladší ročníky těší, až budou na jejich místě a zkušenější a zahrají si hlavní role. Není to u nás tak jako v některých amatérských souborech, že

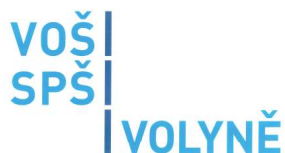
stále stejná skupina lepších herců má hlavní role a ti horší čekají a hlavních rolí se nedočkají, přestože by i oni Hauptky chtěli.

Martin Rumler

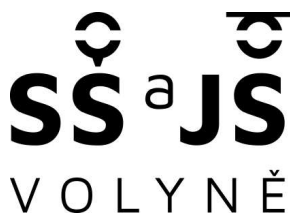
Recenzi představení přineseme v zítřejším čísle zpravodaje.

SPONZOŘI DIVADELNÍHO PIKNIKU 2023

EMS STUDIO

ZAHÁJENÍ

...dokončení ze strany 1

Ano, i když ještě tu budou i představení několika inscenací, které měly premiéru před dvěma třemi lety.

Hrací prostory zůstaly stejné?

Ano, hrajeme Na Nové, v kině a v Pošumavské tržnici.

Na kterou inscenaci se ty osobně těšíš nejvíc?

To by nebylo fér, kdybych to říkala, ale jedno snad prozradit můžu. Těším se na každé představení, které tu bude mít Pan Tichý.

A je něco, co ti už před začátkem přehlídky udělalo radost?

Ano, třeba návrat Jany Sloukové mezi porotce.

Letos se proměnil i dětský seminář.

Je to tak, Pavel Skála, Leona Houdková a Anička Dobdová povedou přímo dětský tábor, ve kterém kromě běžného táborového života budou děti zkoušet inscenaci Bylo nás pět. Tu na závěr přehlídky zahrají divákům.

Kolik dětí rodiče do tábora poslali?

Šestnáct.

Nedám ti s těmi počty pokoj. Co finance v době zdražování?

Příspěvek ministerstva kultury i města Volyně zůstal stejný. Ředitelka přehlídky Maruška Banáková z DS PIKI Volyně si navíc našla novou sportovní disciplínu – shánění sponzorů.

A zadařilo se jí?

Zadařilo, sehnala jich docela dost. Ale i tak jsme zdražení energií, pohonných hmot, tiskárny nebo třeba jídla museli bohužel promítnout do cen vstupenek i seminářů.

Když mluvíš o cenách stravování, bude na Divadelním Pikniku Volyně co jíst a pít?

Určitě sám víš, že nedostatek jídla a pití na Pikniku opravdu nehrozí. Zásoby a porce osazenstvo Restaurace Na Nové rozhodně nepodceňuje.

Kromě seminářů, představení a snídaní, obědů, večerů bude na Pikniku i doprovodný program, na který si účastníci zvykli?

Ano, opět bude Burke Cup, jehož vítězové budou mít pobyt na dalším ročníku zdarma. Nachystán je PIQUE-NIQUE QUIZ, tedy hádání sousloví, které zazní v soutěžních představeních. Letos se zapojily všechny soubory a na výherce, který sousloví uhádne a bude vylosován čeká piknikový koš. A chci nachystat i novinku.

Jakou?

Souvisí s almanachem. Ke konci Divadelního Pikniku Volyně chci připravit vědomostní kvíz, ve kterém odpovědi budou vycházet právě z nové publikace. A šťastlivec tak bude moci vyhrát permanentku na příští ročník.

Aha, takže zájemci by se měli co nejdříve pustit do čtení almanachu?

Přesně tak.

Martin Rumler

PROGRAM

Sobota 1. července 2023

14.00 – 15.55, Na Nové
Divadelní klub Jirásek, Česká Lípa /
režie: Václav Klapka
Molière, Václav Klapka: **Lakomec**

16.40 – 19.00, Kino
DS J. K. Tyl, Lomnice nad Popelkou /
režie: Veronika Nožičková
Ray Cooney: **Nerušit, prosím!**

20.15 – 21.45, Na Nové
Scéna Kralupy, Kralupy nad Vltavou /
režie: Jiřina Lhotská, Michaela Kup-
tíková
Martin McDonagh: **Kráska z Leenane**

22.15 – 23.45
Diskuse (Lakomec, Nerušit, prosím!)

Neděle 2. července 2023

12.00 – 13.00, Peklo
Diskuse (Kráska z Leenane)

13.45 – 15.10, Na Nové – parter
Divadelní studio D3, Karlovy Vary /
režie: Anna Ratajská
Carlo Goldoni: **Náměstíčko**

16.15 – 17.45 a 19.00 – 20.30, Kino
DS Břetislav, Břeclav / režie: Tomáš
Uher
Jiří Rác: **Vůně cyklónu**

16.30 – 17.45 a 19.00 – 20.15, Na
Nové – parter
Teritoriální tyjátr, Praha / režie: Jiří
Volák
Jiří Volák: **Družstvo Ďáblice**

21.00 Malý sál Na Nové, **Křest almanachu Z Třebíče přes Poděbrady a Děčín až do Volyně** a autogramiáda autorů

21.30 – 22.45, Na Nové
OLDstars, Praha / režie: Tomáš Staněk
William Shakespeare: **Macbeth**

23.15 – 00.45, Malý sál Na Nové
Diskuse (Náměstíčko, Vůně cyklónu)

Zpravodaj XXXI. celostátní přehlídky amatérského činoherního a hudebního divadla Divadelní Piknik Volyně 2023.
Redakce: Vendula Melišková, Martin Rumler, David Slížek. Vydává DS Piki Volyně. Náklad 100 výtisků.